

על מה המלחמה בארה"ב?

שמאל מול ימין. מה זה אומר?

המלחמה היא בין ימין לשמאל, הימין בעד הלאומיות, בעד קפיטליזם, בעד התערבות צבאית כדרך לפתרון בעיות. השמאל הוא בעד האוניברסליות, הוא גורס שבעיקרון כל בני האדם טובים, ואין שום הבדל בין בני לאומים שונים, בעד שהמדינה תיקח כסף מהעשירים ותחלק לכולם, בעד שלום עולמי רב סמיילים ולבבות.

הבעיה היא שהשמאל שכח שפעמים רבות צריך להשתמש בכוח נגד הרעים, ולא כל האנשים בעולם טובים, רוסיה, סין, איראן וסוריה למשל. השמאל נצמד לאידיאולוגיות וחלומות, ובדרך להאמין לעצמו שוכח מהמציאות הלא נעימה שאנו חיים בה. כן, יש להשתמש בכוח עוצמתי נגד הטרור. כן, צריך להציב לסיין בלמים ולהסביר לה איך אמורים להתנהג. כן, צריך לתקוף את אסד עד העצם אם הוא משתמש בנשק כימי נגד אזרחים תמימים. כן וכן וכן.

השמאל העולמי כיום, ובארה"ב במידה רבה מאוד, מחוזק אידיאולוגית בעקבות שליטה רבת שנים במוסדות האקדמיים הנחשבים בעולם. הרעיונות בעד שלום עולמי, לא משנה מה המחיר; הרעיונות שכל האנשים הם טובים, ולכן ניתן לכולם להיכנס למדינה שלנו, ואם אנחנו לא נותנים להם אז אנחנו רעים; הרעיון שתרבות המערב-המהוגנת-יחסית לא עדיפה על תרבות האיסלאם הרצחני והתרבות האפריקנית הפרימיטיבית - וההסבר, שאנחנו טובים רק כי נתנו לנו את האפשרות, אז גם הם טובים בדיוק כמונו (זה נכון אולי עקרונית, אבל המציאות מראה שבכל מקום בו האיסלאם פורח, ראשים נערפים וזכויות אדם מדוכאות, ובכל מקום שהתרבות האפריקנית הפשוטה פורחת, הפשע פורח איתה יחד. אבל אסור להגיד את זה, כי זו גזענות); בשם הגזענות, אובמה ביטל את המושג 'הטרור האיסלאמי הקיצוני' ותחת זה המציא 'הטרור הקיצוני'; בשם הגזענות אסור לטראמפ לומר שהמקסיקנים שמוברחים לארה"ב הם הפושעים של מקסיקו ולא האנשים המהוגנים, ומאז טראמפ וכל תומכיו נקראים גזענים.

'קורבנות' כאידיאולוגיה

כמעט ואין בעולם שמאל רדיקלי כיום, כי המפה נטתה כל כך, ש'שמאל' סתם הוא רדיקלי ו'שמאל' נחשב כבר ל'מרכז'. ואחת ההמצאות שלו הוא הטירוף של ה'פוליטיקלי קורקט' (P.C.)-תקינות פוליטית. ההמצאה הזו, יחד עם ההמצאה של הסגידה לחלש ולקורבנות, היא השילוב המנצח של השמאל העולמי.

בסולם הזה, מי שיותר חלש, מדוכא, מסכן, אותו יש לרומם ואסור לגנות אותו בשום אופן. אם אדם שחור רצח, אסור לומר את זה, כי אנחנו, הלבנים, אנשים עם פריווילגיות - נולדנו עשירים ושבעים, ואיך אנחנו מעזים 'לשפוט' אדם מסכן ועלוב?! אבל אם אסור לומר מה שלא תקין פוליטית, אז א"א לתקן את מה שדורש תיקון, וחייבים להמשיך לדכא את החזק והמוצלח ולרומם את המסכן והעלוב.

במקום כזה, הסכסוך הישראלי-פלסטיני הופך אוטומטית למלחמת בני האור - הפלסטינאים המדוכאים תחת כיבוש רצחני ומשפיל, בבני החושך - מדינת ישראל השבעה והמדושנת, הכובש האימפריאלי והקוליניאליסטי המתעלל בעלובי החיים. כל אלו הטוענים שמדינת ישראל עושה טעות כשהיא מתרחקת מהקונצנזוס האמריקאי של 2 המפלגות, ומתקרבת רק לחיק הרפובליקנים, וכמובן שנתניהו אשם בכך - טועים ומטעים:

אובמה בעצם בא לייצר, וגם הצליח, סדר עולמי שמאלני חדש - מדוכאי העולם התאחדו! - 'האחים המוסלמים' (בייצוג - מפלגה עממית תומכת עניים. במציאות - מפיצי הטרור הסוני) מנסים להפיל את מובארק (בייצוג - עריץ. במציאות - שומר על יציבות כל האזור)? אני בעד.

- התקרבות לקובה הקומוניסטית (בייצוג- עם קומוניסטי המדוכא ע"י אמריקה השבעה. במציאות - שלטון מושחת שתמורת ההתקרבות לא נתן כלום. אובמה רצה את המסר 'אנחנו השבעים הרעים עושים מאמץ לקראת המסכנים הטובים')? אני בעד.
- הסכם שייתן לאיראן נשק גרעיני עוד 10 שנים, ובחסותו תוכל להמשיך להתחמש בנשק בליסטי ולהפיץ טרור בכל האזור (איראן מייצגת עם מסכן ומושפל ששנים לא מקשיבים לו ולכן הוא לא מתנהג יפה, אם נבוא לקראתם הם יתנהגו יפה. וגם אם לא, מי אמר שאנחנו צריכים לקבוע לאומות אחרות איך להתנהג?!?)? אני בעד.
הרעיון הוא ש'מי אנחנו הפרויליגים שנגיד מוסר לאחרים'?

כסולם הזה - החלש = טוב, החזק = רע.

זה היה עיקר הנאום של אובמה בוועידה הדמוקרטית לפני חודשיים - "אנחנו המיעוטים, המהגרים, השחורים, האיטלקים, היהודים, האירים דוכאנו כל השנים ע"י אמריקה הגדולה". (ישנם אזורים דמוקרטיים קיצוניים, כמו ערים בעמק הסיליקון, שבהם הנפת הדגל בחצר הבית או בבית הספר שהוא אקט פטריוטי, היא שנויה במחלוקת: 1. כי זה פוגע ברגשות הלאומים האחרים שגרים כאן, מוסלמים, היספאניים וכו'. 2. פטריוטיות בכלל היא רע, כי היא בעד מדינה מסויימת. ופטריוטיות אמריקאית היא עוד יותר רע, כי אמריקה היא השמן הקפיטליסטי שרומס את נדכאי העולם.)

נחזור אלינו - ברגע שהמפלגה הדמוקרטית אימצה את ערכי השמאל הרדיקלי שהחלש הוא טוב והחזק הוא רע בכל העולם וגם באמריקה, אז הוא הדין כלפי ישראל, ואין לישראל יותר סיכוי להיות קונצנזוס באמריקה, כי ישראל היא חזקה ועשירה = ישראל היא כובש אכזרי שאסור לתמוך בו.

'הקול היהודי'

גם יהודי אמריקה שכל הזמן מזכירים לנו שתומכים מסורתית בדמוקרטים, זו הסיבה גופה - יהדות ארה"ב הוקמה ע"י רפורמים שהאמינו בכל רעיונות השמאל עוד לפני 150 שנה, ובמוחם 'יהדות' פירושה 'תיקון עולם'. מהו תיקון עולם? עזרה לחלשים ולמסכנים. תמיד יהודי ארה"ב עמדו בחוד החנית של כל מאבקי המיעוטים וזכויות האזרח, ובראשם כמובן המאבק של השחורים לשוויון זכויות. בתחילה היהודים תמכו בדמוקרטים כי זו היתה המפלגה של 'האוהל הגדול' שמכילה את כל המיעוטים והמהגרים שבאו לאמריקה ובנו אותה, כנגד הרפובליקנים האמריקאים השורשיים (שמכונים WASP - לבנים, אנגלו-סקסיים, פרוטסטנטיים). אבל ככל שהשמאל הקצין, היהודים הרפורמים של ארה"ב הלכו יחד איתו, ולכן הם יותר תומכים בפלסטינים, ובוודאי שתמיד תומכים בערכי הדמוקרטים (ועדיין, ההקצנה המוגזמת של הדמוקרטים נגד ישראל ועמידתו הנחושה של טראמפ לצידה, כן הזיזו כמה אחוזים לתמיכה ברפוב'). ולכן כמעט כל האורתודוקסים בארה"ב תומכים בטראמפ, לא בגלל ישראל, אלא בגלל הייצוג שלו לערכי השמרנות מול השמאל הפרוגרסיבי (אולי נרחיב בהמשך).

'בלאק לייב'ס מאטר'

בקפיצה לאירועי החודשים האחרונים:

צעיר שחור בשם ג'ורג' פלויד נהרג בכוונה תחילה ע"י שוטר לבן, וקמה מחאה (מוצדקת) בכל המעוזים הדמוקרטיים בעד חיי השחורים (BLM - 'חיי שחורים נחשבים'). הערך מוצדק ומקובל על כולם, אבל הוא חונה תחת הערך שהשחור=מסכן=צודק והלבן=חזק=רשע, ובשם הערך הזה פורצות מהומות אימים ברחבי הערים, חנויות נפרצות ונבזזות, מרכזי הערים משותקים ונשרפים ע"י מפגינים. ואז מגיעה המחווה החדשה - כריעת ברך בשעת ההמנון. בכל אירוע אמריקאי (וברוב בתי הספר כל יום) שרים את ההמנון ('הדגל זרוע הכוכבים'). פזמון: ובגאות ניצחון/הנס משובץ הכוכבים/מתנופף מעל ארץ בני החורין/וביתם של האמיצים) בעמידה, תוך שימת יד ימין על החזה, כאקט של שבועה והצהרת אמונים. לפני כמה שנים הומצאה 'מחאת ההמנון' - בשעת נגינת ההמנון בפתח ארוע ספורט גדול, שחקן

שחור כרע ברך במקום לעמוד, זו אמירה של "עאלק ביתם של האמיצים, אתם מדכאים ורוצחים את כל החלשים! ובעצם עלינו לכרוע ברך ולהתנצל על כל פשעי האומה הזו". כריעת הברך הזו התפשטה עוד ועוד והייתה לנחלת שחקנים רבים במחאה על צעדים של טראמפ (להרחבה https://he.wikipedia.org/wiki/מחאת_ההמנון_האמריקאי). אלא שלאחר הרג ג'ורג' פלויד המחאה התפשטה והפכה לנחלת כל הדמוקרטים, וגם ג'ו ביידן שלנו הצטלם כורע ברך כמודה בדיכוי השחורים בארה"ב. במחאה הזו הומצאו המון מחוות חדשות כלפי השחורים המדוכאים: שטיפת רגלי שחורים ברחובות ראשיים ע"י לבנים, לבנים מצטלמים עם שלטי 'אני פריווילג לבן', ניסיון לחקיקת חוקי אפליה מתקנת כלפי שחורים ועוד. ובעצם היא התחילה גל גדול של מחאה נגד מדיניות טראמפ, והיה ברור שהיא תמחק את סיכוייו לנצח. אלא שבהמשך, היא גרמה לאפקט הפוך. ועל כך במאמר הבא.